

(Fremsat 10/10 85).

Forslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til anden (sidste) behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslagets tekst vedtoges uden afstemning.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 37:

Forslag til lov om ændring af lov om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs.

(Fremsat 16/10 85).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Arne Jensen (S):

Industriministerens lovforslag nr. L 37 om ændring af lov om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs er en lovgivning af ældre dato, nærmere bestemt fra 1939, og senest forlænget i 1975.

Det er med nogen undren og også nogen skepsis, vi fra socialdemokratiet ser, at der nu lægges op til en permanent lovgivning på dette område. Forslaget skal sikre skibes last ved sejlads i krigszoner, altså en statsgaranteret søassurance, og jeg må minde om, at vi ved behandlingen af søfartslovene i foråret faktisk fik ministerens afslag på det, vi vil kalde rimelig sikring af vore søfolk, hvad angår hjemtransport fra sejlads i krigstruede områder. Med det in mente har vi faktisk lidt svært ved at tage den foreliggende lovgivning alvorligt.

Forslaget handler om bredere interesser, og i den situation er regeringen åbenbart mere interesseret, end når det gælder at sikre vores søfolk. Forslaget statsikker et søassurance-selskab, som efter vores formening bør

tage de risici, som en assurance nu engang medfører.

I øvrigt er forslaget udtryk for statsdelta-gelse i et privatstyret foretagende, som vist ikke er i overensstemmelse med regeringens mange privatiseringstanker og i øvrigt heller ikke i overensstemmelse med regeringens bestræbelser på at få afhændet aktiver i Kryolitselskabet – en sag, som vi har behandlet her tidligere i dag.

Vi har nogle spørgsmål, som vi ønsker opklaret under udvalgsarbejdet; det dejer sig bl.a. om resultatopgørelsen for 1984. Det er et spørgsmål om aktivmassens fordeling, om statens udbytte set i forhold til den samlede formue og om provisioner.

Vi er som sagt kritiske over for forslaget og vil afvente udvalgsarbejdets forløb og de besvarelser, vi får på de stillede spørgsmål.

Jeg vil dog gerne her ved førstebehandlingen spørge industriministeren, om der allerede på nuværende tidspunkt er varsel om større erstatningssager, som kan begrunde en videreførelse af denne lov. Aktiviteten i de seneste år kan næppe begrunde en permanent lovgivning.

Arne Lund (KF):

Loven om krigssøforsikring for varer og fragt er hidtil blevet forlænget 10 år ad gangen, men foreslås nu af industriministeren forlænget tidsubegrænset, og baggrunden for det er, at vi desværre stadig væk lever i en verden af uro. Det er vel også på den baggrund, at bestyrelsen for det forsikringsinstitut, der administrerer loven, over for ministeren har indstillet forlængelse på ubegrænset tid.

Jeg skal på denne baggrund på den konservative gruppes vegne anbefale industriministerens forslag til en hurtig behandling såvel i udvalget som her i salen.

Bente Nielsen (V):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Svend Heiselberg, ikke kan være til stede, skal jeg på venstres vegne fremsætte følgende bemærkninger til forslaget.

Det ville have været lykkeligt, hvis vi havde kunnet sige, at vi aldrig ville få brug for loven, men desværre er det jo ikke sådan, og derfor kan venstre anbefale, både at forlængelsen nu gøres permanent, og at ordene

[Bente Nielsen]

»ministeren for handel, industri og søfart« ændres til »industriministeren«.

Rahbæk Møller (SF):

I SF undrer vi os lidt over, at man ikke har forsøgt at modernisere lovens bestemmelser. Jeg tænker f.eks. på sådan en passus som, at tegning af forsikring ophører – hvis der udbryder krig i Europa med to eller flere stormagter som deltagere – tre uger efter krigens udbrud. Sådan en bestemmelse virker, som om den er fra Napoleonskrigenes tid.

Men derudover mener jeg, der er behov for forsikring af denne art, og vi kan anbefale forslaget.

Larsen-Ledet (RV):

Det radikale venstre kan tiltræde det af industriministeren fremsatte forslag.

Brusvang (CD):

Med den af industriministeren fremsatte begrundelse kan vi anbefale forslaget.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Der er to ændringer i dette forslag. Den ene ændring, nemlig at »ministeren for handel, industri og søfart« ændres til »industriministeren«, kan vi ikke have noget imod; men vi er ærlig talt ikke tilhængere af, at ordningen gøres tidsbegrænset. I begrundelsen står, at risikoen for krigsfare til søs skulle være en evigt tilbagevendende begivenhed, og at der altså ikke skulle være tegn i sol, måne og stjerner på, at dette skulle ændre sig inden for en overskuelig fremtid, men at ordningen, hvis det skulle ændre sig, kunne ophæves ved lov. Vi synes i den forbindelse bedre om, hvis en sådan lov skulle eksistere, at den skulle fornys, hvis der stadig væk eksisterede et behov.

Men dybest set forstår vi egentlig ikke, hvorfor staten skal garantere for halvdelen af garantikapitalen. Hvis private, f.eks. A. P. Møller, bliver ved med at sejle rundt i vandene omkring Iran og Irak, i øvrigt imod sømandsforbundets vilje og til stor fare for sømændene om bord, må det da egentlig være en erhvervsrisiko, som de selv burde være de allerførste til at bære. Hvis et skib kommer ud for fare i en søkrisezone, skal den danske stat selvfølgelig sætte alle sejl til for at hjælpe mandskabet om bord, men at sta-

ten skulle gå forsikringsmæssigt i spidsen i netop denne type sager, forstår vi ærlig talt ikke.

Sidste gang den blev diskuteret, stemte vi hverken for eller imod, og den linje vil vi fortsætte.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Jeg skal på kristeligt folkepartis vegne anbefale forslaget. Jeg synes, det lyder meget fornuftigt og rimeligt. Når vi nu ved, hvordan tingenes tilstand er, er det urimeligt, at vi skal tage sagen op med jævne mellemrum. Alt tegner til, at vi kan få en hurtig udvalgsbehandling, og det tilsiger vi altså fra kristeligt folkepartis side.

Dohrmann (FP):

Også fremskridtspartiet kan støtte det foreliggende forslag.

Industriministeren (Stetter):

Jeg kan takke et bredt flertal i tinget for modtagelsen af dette lille forslag.

Jeg skal sige til hr. Arne Jensen, at man næppe kan sammenligne lovene fra søfartspakken fra 1984-85 med dette forslag. I øvrigt skal jeg fremhæve, at lovgiverne hidtil ikke har fundet det forsvarligt, at de private forsikringsselskaber alene påtager sig krigsforsikringen. Jeg skal henvise hr. Arne Jensen til de udførlige bemærkninger vedrørende dette forhold.

Endelig må jeg sige til hr. Arne Jensen, at der mig bekendt ikke er større erstatningssager på trapperne, som hr. Arne Jensen kaldte det, men der er naturligvis ingen, der kan sige, hvad der sker i en ukendt fremtid.

Jeg skal derefter ganske kort sige, at det er rigtigt, som fru Inger Stilling Pedersen sagde, at det principielle i denne sag er, at skiftende regeringer belaster folketinget med forslag til forlængelse af gældende love, som er tidsbegrænsede.

Det konkrete i forslaget er, at der også i dag desværre foreligger risiko for krigsfare til søs, og intet tyder på, at disse forhold vil blive ændret inden for en overskuelig årrække. Derfor forslaget om at gøre denne lov permanent.

Jeg skal slutte med at bekræfte, at industriministeriet naturligvis er parat til at svare

[Industriministeren]

på de spørgsmål, som kommer fra erhvervsudvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 5:

Forslag til folketingsbeslutning om en kommunal iværksætterpolitik.

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.
(Fremsat 3/10 85).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Industriministeren (Stetter):

Det er et centralt mål for regeringen at fremme udviklingen i det private erhvervsliv. Der er i de kommende år behov for, at der skabes mange tusinde nye arbejdspladser. For at dette kan lade sig gøre, må der skabes et godt erhvervsklima, der kan stimulere eksisterende virksomheder til at udvide produktionen og stimulere tilgangen af nye virksomheder.

Regeringen er derfor enig med forslagsstillerne om, at der må gøres en særlig indsats for iværksættere. Jeg vil senere i denne folketingssamling sammen med undervisningsministeren afgive en redegørelse til folketinget, hvori vi vil sammenfatte regeringens syn på en samlet iværksætterpolitik.

Det foreliggende beslutningsforslag om en kommunal iværksætterpolitik rejser to helt centrale spørgsmål. Skal kommuner have adgang til at skyde penge ind i erhvervsmæssige investeringer, og hvordan stimulerer man bedst etableringen af nye virksomheder?

Hvad angår det første spørgsmål, bliver jeg nødt til at gentage, hvad jeg har sagt ved mange tidligere lejligheder: regeringen kan ikke gå ind for, at kommunernes muligheder for at skyde kapital ind i erhvervsvirksomhederne udbygges. I det omfang der overhovedet skal ydes finansiel bistand til det private erhvervsliv, bør beslutningen herom træffes i statslig regie. Hvis vi begynder at fravige dette princip, risikerer vi hurtigt at komme i den situation, at kommunerne overbyder hinanden i konkurrencen om at tiltrække nye virksomheder. Dette kan hverken samfundet eller de enkelte kommuner være tjent med.

For at besvare det andet spørgsmål: hvordan stimulerer man bedst etableringen af nye virksomheder, må man tage udgangspunkt i, hvilke forhold der aktuelt hæmmer etableringen af nye virksomheder. Jeg tror således ikke, at problemer med at tilvejebringe den nødvendige kapital generelt er en afgørende hindring. Regeringens økonomiske politik har medført, at det er blevet billigere at låne penge. Samtidig er tilgangen af risikovillig kapital øget betydeligt.

Det er derfor regeringens opfattelse, at der ikke er behov for, at det offentlige stiller kapital til rådighed for erhvervsinvesteringer ud over, hvad der sker gennem låneordningen for håndværk og mindre industri og egnsudviklingsordningen.

Konkret kan det naturligvis godt være vanskeligt for en iværksætter at tilvejebringe den nødvendige startkapital. Det kan bl.a. skyldes, at der ikke er tale om et levedygtigt projekt, men det kan også hænge sammen med manglende kendskab til finansieringsmulighederne eller manglende evne til at fremlægge et tilstrækkelig gennearbejdet beslutningsgrundlag. Det er derfor regeringens opfattelse, at iværksætterpolitikken bl.a. må sætte ind over for problemer af denne karakter.

Samtidig må det erkendes, at iværksættergruppen er en meget sammensat gruppe. De problemer, som iværksætteren kommer ud for, vil således være meget forskellige alt efter iværksætterens personlige baggrund og alt efter, om det drejer sig om etablering af en enmandsvirksomhed inden for et servicefag eller f.eks. om etablering af en fremstillingsvirksomhed inden for et højteknologisk område. Bredden i iværksætterens problemer